

بەردنۆسی بەغستان (بیستون)

بەداخەو نووسراوەیەک کە نیشان دەری دەسه‌لاتداریه‌تی ماده‌کان بێت تا ئیستا نەدۆزراوەتەوه و زانیاری سەبارەت بەوان تەنیا له بەردنۆسه‌ ئاشووری و هه‌خامه‌نیشیه‌کانی ئێران و هه‌روه‌ها هه‌ندێک نووسراوه‌ی یۆنانیه‌کاندا ده‌ست ده‌کەوێت.

یه‌ک له بەردنۆسه‌ گرنه‌گه‌کانی سه‌رده‌می هه‌خامه‌نیشی، بەردنۆسی بەغستانه‌ له کرمانشان. من لێرده‌دا هه‌لبێژاره‌یه‌کی ئه‌و بەردنۆسه‌ ده‌هێنمه‌وه که له په‌یوه‌ندی ماد و ماده‌کاندا یه‌ و هه‌ندی بۆچوونی خۆم له‌مه‌ر رووداو و شوین و که‌ساییه‌تییه‌کانیشی لێ زیاد ده‌کهم :

۱. " ... من بووم به شای ئەم [شوین] انه : ... ماد، ... ، و مه‌ک کوران"

تۆ بلی ئه‌م "مه‌ک کوران" ه، موکری و موکریان نه‌بیت؟

۲. " ... من "گاو ماته‌ی موخ" م کوشت له قه‌لایه‌ک به‌ناوی "سیکایانووه‌تیش" و له ولاتیک به‌ناوی "نیسایه" له ماد ..."

ئایا ئه‌م "نیسایه" یه هه‌مان پێته‌ختی مانناکان نییه؟ ئه‌گه‌ر ئه‌و بێت، ئایا قه‌لایچی یا سه‌راو و ره‌حیمخانی لای بۆکان نییه؟ قه‌لای "سیکایانووه‌تیش" کامه‌یه و ده‌بی کوئ بێت؟

۳. " ... پیاویک به‌ ناوی "فهره‌رتیش" له "مادی" را بوو و نافرمانی منی کرد. سوپایه‌که‌م نارد... له شوینیک به‌ ناوی "ویدمه" شه‌ریان له‌گه‌ڵ کردن و سوپای ئه‌و نافرمانه‌یان تیک شکاند... سوپای خۆم له گوندیک به‌ناوی "که‌م به‌" له ماد مایه‌وه تا من گه‌یشتمی... له شوینیک به‌ ناوی "کودوروش" له ماد به یارمه‌تی ئه‌هورامزدا تیکم شکاند و فهره‌رتیش هه‌لات بو گوندی "ره‌غ" ... له‌وی گیرا و له "هه‌گمه‌تانه" کوشتم ..."

ئه‌و ناوی شوینانه، ئیستا کوئ ده‌گرنه‌وه؟ ئێرانییه‌کان ده‌لێن ره‌غه هه‌مان "ره‌ی" یا "شه‌هر ره‌ی" نزیک تاران و هه‌گمه‌تانه‌ش هه‌مه‌دانه. به‌لام ئه‌وانه‌ دوورن له‌راستی. چۆن له "ره‌ی" کابرایان گرتوه و چاویان ده‌ره‌یناوه و لووت و ده‌میان کردوه و زمانیان برپوه، ئینجا هه‌لیان گرتوه و بردوویانه له هه‌مه‌دان به شمشیر کوشتوویانه! (ئه‌و زانیارییه‌م له ده‌قی به‌ردنۆسه‌که‌ وه‌رگرتوه). به‌ بۆچوونی من "ره‌غ" شه‌هری ره‌ی تاران نییه و ده‌بی گوندیک بێت له هه‌مان ده‌وروبه‌ری بۆکان و مه‌هاباد و میانداو، هه‌گمه‌تانه‌ش هه‌مه‌دان نییه و زۆر وا هه‌یه قه‌لایچی بێت.

۴. " ... ئەمانه دوست و براده‌ری من: ..."

لێرده‌دا داریووش شانازی ده‌کات که له ماوه‌ی پاشایه‌تی خۆیدا ۱۹ شه‌ری کردوه و ۹ پادشای گرتوون و هه‌مووشی به یارمه‌تی ئه‌هورامزدا! ئینجا ناوی ۶ دوست و براده‌ری خۆی ده‌بات که هه‌موویان "پارسی" ن واته‌ خه‌لکانی سه‌ر به هۆز و قه‌ومی تر، وه‌ک ماد و سه‌کایی هه‌چکام دوستی نه‌بوون.

له بهرده نووسه‌که‌دا، هه‌روه‌ها ناوی چه‌ند شوینی دیکه‌ی "ئه‌رمه‌نستان" هاتوون که به هوی تیکه‌لاویی میژووی گه‌لی ئه‌رمه‌نی و کورد و ده‌ستاوده‌ست گه‌رانی شار و ناچه‌کانه‌وه، بایه‌خی ئه‌وه‌یان هه‌یه ئه‌وانیش سه‌یر بکرین و لیبیان بکۆلریته‌وه بوئه‌وه‌ی شوینایه‌تی ئیستایان دیاری بکریت.

سه‌رچاوه: "متن سنگ نیشته‌های داریوش بزرگ در بغستان و استخر"، هاوپیچی وتاری سیه‌م له کتییی "تاریخ ایران" نووسینی امیر حسین خنجی، فارسی، که هه‌ر له ساینی بوکان – رۆژه‌لاتدا بلاو بوته‌وه.

